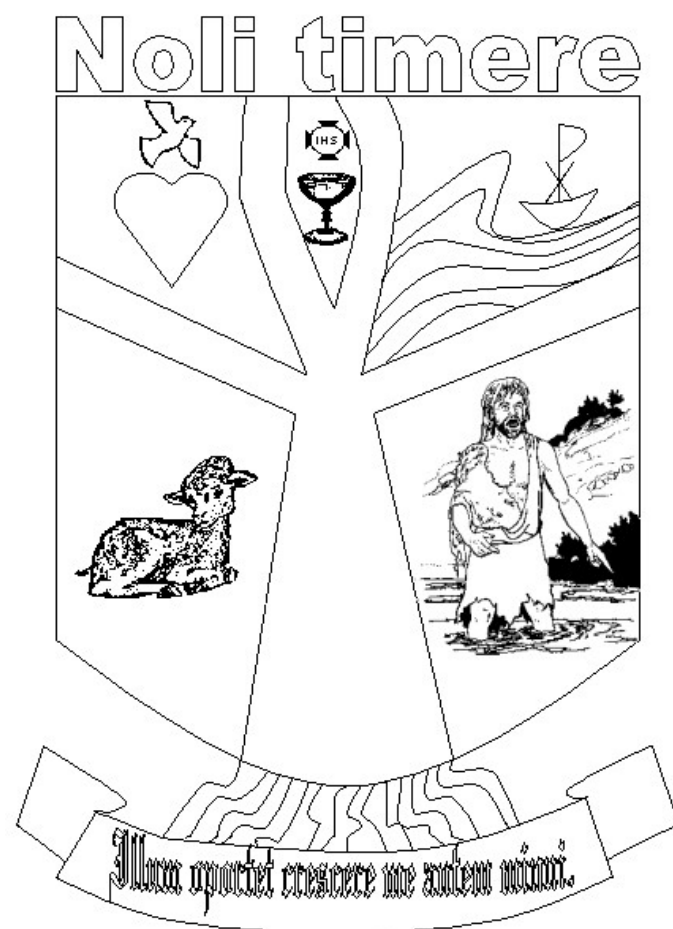

On musí růst, já však se menšit. (Jan 3,30)

Novéna před kněžským svěcením

(16.6. - 25.6. 2011)

Obsah:

Úvodní modlitba:.....	3
Služba	4
Hlásání radostné zvěsti	5
Přímluvce.....	6
Prostředník	7
Celibát.....	8
Poslušnost.....	9
Modlitba	10
Pokora.....	11
Smíření a svatost	12
Povolání.....	14

Úvodní modlitba:

Přijmi, Pane, všechnu mou svobodu. Přijmi mou paměť, můj rozum a všechnu mou vůli. Všechno, co mám a co mi patří, mám od tebe: všechno ti to odevzdávám, nalož s tím podle své vůle. Jenom o lásku k tobě tě prosím a o tvou milost, to mi stačí, nic jiného už nežádám.

Služba

(první den – 16.6.)

Zpěv: Píseň odevzdanosti – Hosana 181

Text k rozjímání: **Jan 13,1-19**

Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, kdy měl přejít z tohoto světa k Otci. A protože miloval svoje, kteří byli ve světě, projevil jim lásku až do krajnosti. Bylo to při večeři. Dábel už vnukl Jidáši Išariotskému, synu Šimonovu, myšlenku, aby ho zradil. Ježíš věděl, že mu dal Otec všechno do rukou a že vyšel od Boha a vrací se k Bohu. Proto vstal od večeře, odložil svrchní šaty a uvázal si kolem pasu lněnou zástěru. Potom nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat jim je zástěrou, kterou měl uvázanou kolem pasu. Tak přišel k Šimonu Petrovi. Ten mu řekl: „Pane, ty mi chceš mýt nohy?“ Ježíš mu odpověděl: „Co já dělám, tomu ty nyní ještě nemůžeš rozumět; pochopíš to však později.“ Petr mu řekl: „Nohy mi umývat nebudeš! Nikdy!“ Ježíš mu odpověděl: „Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl.“ Šimon Petr mu řekl: „Pane, tak mi umyj nejen nohy, ale i ruce a hlavu!“ Ježíš mu odpověděl: „Kdo se vykoupal, potřebuje si umýt jen nohy, a je čistý celý. I vy jste čistí, ale ne všichni.“ Věděl totiž, kdo ho zradí; proto řekl: „Ne všichni jste čistí.“ Když jim tedy umyl nohy, zase si vzal na sebe své šaty, zaujal místo u stolu a řekl jim: „Chápete, co jsem vám udělal? Vy mě nazýváte Mistrem a Pánem, a to právem: to skutečně jsem. Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy. Dal jsem vám příklad: Jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy. Amen, amen, pravím vám: Služebník není víc než jeho pán, posel není víc než ten, kdo ho poslal. Když to víte, blaze vám, jestliže podle toho jednáte. Neříkám to o vás o všech. Já vím, které jsem si vyvolil. Ale ať se naplní výrok Písma: 'Ten, kdo jí můj chléb, zvedl proti mně patu.' Už teď vám to říkám, dříve než se to stane, abyste uvěřili, až se to stane, že já to jsem.“

Meditace:

Modlitba:

Bože, ve své lásce, kterou máš k člověku, povoláváš neustále mladé muže a vysíláš je, aby se stali služebníky tvého lidu. Povolal jsi i Martina. Ve svém Synu jsi mu dal příklad, jak má jednat. Nemá se nad druhé povyšovat, ale má se stát jejich služebníkem. Celý jeho život se má stát službou Tobě a tvému lidu. Dávej mu tedy neustále sílu, aby dokázal každému člověku, bez ohledu na jeho názory, postoje, chování či antipatie k němu, sloužit. Uchovávej v něm neustále vědomí, že je jen nehodným služebníkem věčného Boha. Chraň ho také toho, aby si někdy nárokoval odměnu za svou službu. O to Tě prosíme skrze Tvého Syna, který celý svůj život proměnil v službu, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje na věky věků. Amen.

Hlásání radostné zvěsti

(druhý den – 17.6.)

Zpěv: Naplňuj mne Duchem svým – Hosana 156

Text k rozjímání: Iz 61,1-3a

Duch Páně, (duch) Hospodinův, je nade mnou, protože mě Hospodin pomazal, poslal mě zvěstovat radostnou zprávu pokorným, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat Hospodinovo milostivé léto a den pomsty našeho Boha, potěšit všechny soužené, zarmoucené na Siónu (obveselit), dát jim věnec místo popela, olej radosti místo smutku, šat jásotu místo malomyslnosti.

Meditace:

Modlitba:

Pane, ty jsi poslal své učedníky, aby hlásali radostnou zvěst všude tam, kam jsi chtěl sám přijít. Chceš, aby ve všech koutech světa zaznívala tvá slova, která obvazují puklá srdce, těší všechny soužené a zarmoucené, slova, která mají moc člověka osvobodit, která ohlašují Hospodinovo milostivé léto. Povolal jsi Martina a skrze něho chceš nechat tato slova zaznívat. Naplň tedy jeho srdce svým Duchem, ať se nestane věznitelem tvého slova. Zasaň ho svým slovem, aby se nestal nemilosrdným soudcem. Proměňuj celý jeho život, ať celým svým bytím hlásá tuto radostnou zvěst, ať hlásá tvé „nebojte se“. Neboť Ty žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků. Amen.

Přímluvce

(třetí den – 18.6.)

Zpěv: Zůstaňte – Hosana 629

Text k rozjímání: Ex 17,8-13

Amalečané přitáhli a bojovali s Izraelem v Refidim. Mojžíš řekl Jozuovi: „Vyber si muže a zítra vyjdi bojovat s Amalečany, já se zatím postavím na vrchol pahorku s Boží holí v ruce.“ Jozue vykonal, co mu rozkázal Mojžíš, a bojoval s Amalečany. Mojžíš, Árón a Chur však vystoupili na vrchol pahorku. Když Mojžíš měl zdvižené ruce, vítězili Izraelité. Když ruce spouštěl, vítězili Amalečané. Ruce Mojžíšovy se však unavily; vzali tedy kámen, položili pod něho a on se na něj posadil. Árón a Chur podpírali jeho ruce, každý z jedné strany, takže jeho ruce zůstaly pevné až do západu slunce. Jozue porazil ostřím meče Amalečany a jejich válečné sbory.

Meditace:

Modlitba:

Milosrdný Bože, ty vybízíš člověka, aby Ti předkládal těžkosti a prosby celého světa. Zvláštním způsobem pak k tomuto úkolu zveš své kněze. Probouzej v Martinovi neustále nutnost prosit za všechen lid. Dávej mu trpělivost, ať ti dokáže s neutichajícím hlasem svěřovat radosti i bolesti, těžkosti i prosby lidu, za nějž má prosit. Dávej mu sílu, ať dokáže přinášet toto vše na tvůj oltář, ať ti dokáže skrze své ruce předkládat každého člověka. O to Tě s naléhavostí v srdci prosíme, skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť On s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

Prostředník

(čtvrtý den – 19.6.)

Zpěv: Effatha – Hosana 444

Text k rozjímání: **Jan 3,23-30**

Ježíš přišel se svými učedníky do judské země. Tam s nimi pobýval a křtil. Ale i Jan křtil v Ainonu blízko Salimu, protože tam bylo hodně vody, a lidé přicházeli a dávali se křtít. Jan totiž ještě nebyl uvržen do žaláře. Tu mezi Janovými učedníky a (nějakým) židem vznikl spor o očišťování. Přišli k Janovi a řekli mu: „Mistře, ten, který byl na druhém břehu Jordánu u tebe a o kterém jsi vydal svědectví, on sám křtí a všichni jdou k němu!“ Jan odpověděl: „Nikdo si nemůže nic vzít, není-li mu to dáno z nebe. Vy sami mi musíte dosvědčit, že jsem řekl: 'Já nejsem Mesiáš, jsem poslán před ním' Ženich je ten, kdo má nevěstu; ale přítel ženichův, který je s ním a slyší ho, srdečně se raduje z ženichova hlasu. A tak je má radost dovršena. On musí růst, já však se menšit.“

Meditace:

Modlitba:

Pane, Ty jsi poslal svého služebníka Jana, aby Ti připravil cestu. I v dnešní době si povoláváš nové služebníky, aby ti připravovali cestu do lidských srdcí. K tomuto úkolu zveš i Martina. Dávej mu proto neustále sílu, ať dokáže za každých okolností hlásat tvé osvobozující slovo. Ať strach či vypočítavost nečiní jeho slovo planým, nepravdivým a jeho odsuzujícím. Drž ho také neustále v pozornosti, ať se nestaví na tvé místo, neboť on má lidem zvěstovat Tebe, živého Boha a ne je táhnout za sebou, slabým a smrtelným prachem. Neboť Ty, jediný a dokonalý prostředník mezi Bohem a lidmi, žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků. Amen.

Celibát

(pátý den – 20.6.)

Zpěv: Žalm 42 – Koinonia 13

Text k rozjímání: Lk 14,25-33

Ježíše cestou doprovázely velké zástupy. Obrátil se k nim a řekl: „Když někdo přichází ke mně a neklade svého otce, svou matku, ženu, děti, bratry a sestry - ano i sám sebe - až na druhé místo, nemůže být mým učedníkem. Kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem. Když někdo z vás chce stavět věž, nesedne si napřed a nespočítá náklady, jestli má dost na dokončení stavby? Kdyby totiž položil základy a nestačil ji dokončit, vysmáli by se mu všichni, kdo by to viděli, a říkali by: 'Tenhle člověk se pustil do stavby, ale nemohl ji dokončit.' Nebo když má některý král vytáhnout proti jinému králi, aby s ním vedl válku, nesedne si napřed a neuvažuje, jestli se může s deseti tisíci (vojáků) utkat s tím, kdo proti němu táhne s dvaceti tisíci? Jestliže na to nestačí, vyšle posly, dokud je ten druhý (král) ještě daleko, a žádá o podmínky míru. Tak ani žádný z vás, kdo se nezřekne všeho, co má, nemůže být mým učedníkem.“

Meditace:

Modlitba:

Milující Bože, Ty jsi připravil pro každého člověka vlastní cestu. Vybízíš člověka, aby se po této cestě vydal. Ty, které povoláváš ke kněžství, zveš k zachování zdrženlivosti. Zveš člověka, aby Ti celý svůj život nabídl pro spásu světa. I od Martina žádáš, aby se ti dal cele, aby ti dal celý svůj život. Prosíme, zbav ho všeho, co mu brání se ti zcela odevzdat. Posiluj ho, ať dokáže uchovat své srdce i tělo čisté. Ať dokáže zachovat celibát pro Boží království. Ať je celý jeho život projevem jeho lásky a věrnosti k Bohu a k církvi, jíž se odevzdal, jíž dal celý svůj život. O to Tě prosíme skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť On s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

Poslušnost

(šestý den – 21.6.)

Zpěv: Bud' vůle tvá – Hosana 30

Text k rozjímání: **Mt 26,36-46**

Potom s nimi šel Ježíš na venkovský dvorec zvaný Getsemany a řekl učedníkům: „Poseďte tady, zatímco se půjdu tamhle pomodlit.“ Petra a dva Zebedeovy syny vzal s sebou. Pak se ho zmocnil smutek a úzkost. Řekl jim: „Má duše je smutná až k smrti, zůstaňte zde a bděte se mnou!“ Trochu poodešel, padl tvář k zemi a modlil se: „Otče můj, jestliže je to možné, ať mě mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ Potom se vrátil k učedníkům a našel je, jak spí. Řekl Petrovi: „To jste nemohli ani jednu hodinu se mnou bdít? Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.“ Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, nemůže-li mě (tento kalich) minout a musím ho vypít, ať se stane tvá vůle.“ Znovu se vrátil a našel je, jak spí, protože se jim únavou zavíraly oči. Nechal je, opět odešel a modlil se potřetí stejnými slovy. Potom se vrátil k učedníkům a řekl jim: „Jen spěte a odpočívejte dál! - Už je tady ta hodina: teď bude Syn člověka vydán do rukou hříšníků. Vstaňte, půjdeme! Hle, už je tady můj zrádce.“

Meditace:

Modlitba:

Pane, Ty jsi prokázal svou poslušnost až k smrti. Ty jsi svou poslušností vykoupil ty, kteří propadli smrti neposlušností jiného člověka. K tomuto úkolu zveš také každého svého služebníka. Chceš po každém knězi, aby se svou poslušností připodobňoval tobě, jediné oběti. Prohlubuj tedy v Martinovi neustále toto vědomí. Dávej mu sílu, ať dokáže zachovávat poslušnost ke všem představeným, které mu na jeho cestě pošleš. Posiluj ho také, ať neprožívá svou poslušnost jen jako pokoření se, ale ať se vždy poslušnost stane přízpůsobením se jeho vůli. K tomu ho, Pane, neustále povzbuzuj a posiluj svým svatým Duchem, který dává sílu těm, kteří chtějí plnit tvou vůli. Neboť Ty, poslušný Synu Boha Otce, žiješ a kraluješ na věky věků. Amen,

Modlitba

(sedmý den – 22.6.)

Zpěv: Na kolenou – Hosana 150

Text k rozjímání: Lk 11,1-4

Jednoho dne se (Ježíš) na nějakém místě modlil. Když přestal, řekl mu jeden z jeho učedníků: „Pane, nauč nás modlit se, jako i Jan naučil své učedníky.“ Odpověděl jim: „Když se modlete, říkejte: Otče, posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé. Chléb náš vezdejší dávej nám každý den. A odpusť nám naše hříchy, neboť i my odpouštíme každému, kdo se provinuje proti nám. A neuveď nás v pokušení.“

Meditace:

Modlitba:

Trojediný Bože, který se vztahuješ k člověku, který se dávaš člověku poznat a který se k člověku neustále skláníš a k člověku promlouváš. Ty zveš Martina, aby prožíval každý den s Tebou. Ty chceš, aby celý svůj život prožíval v tvé přítomnosti. Zpaluj tedy neustále v jeho srdci plamen lásky, který ho bude spalovat. Rozněcuj v něm touhu po setkání s tebou. Prohlubuj v něm neustále touhu setkávat se s tebou v modlitbě a četbě Písma svatého. Naplňuj jeho srdce radostí, že se smí každý den s tebou spojovat v eucharistii. Bože, učiň, ať celý jeho život je životem modlitby, životem, v němž je niterně spojen s tebou, se svým Stvořitelem, Spasitelem a Přímělníkem. Amen.

Pokora

(osmý den – 23.6.)

Zpěv: Ty sám – Hosana 257

Text k rozjímání: **Flp 2,1-11**

Bratři! Jestliže je u vás trochu křesťanské snahy druhé těšit, trochu láskyplného povzbuzení, nějaké duchovní společenství a trochu srdečné účasti, dovršte mou radost tím, že budete stejně smýšlet, že vás bude (všechny) pojit jedna láska, že budete svorní a jednomyslní. Nic nedělejte z hašteřivosti nebo (touhy) po prázdné slávě, ale z pokory ať každý z vás pokládá druhého za lepšího, než je sám. Nikdo z vás ať nehledí jenom na vlastní prospěch, ale i na prospěch druhých. Mějte v sobě to smýšlení, jaké měl Kristus Ježíš: ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.

Meditace:

Modlitba:

Bože, člověk, kterého jsi stvořil ke své podobě, se chtěl ve své pýše stát sám sobě bohem. Když tak učinil, oddálil se od tebe a propadl smrti, zániku. Ty jsi to však ve své lásce nechtěl tak nechat. Poslal jsi svého Syna, který se sám sebe zřekl a vzal na sebe přirozenost služebníka. Pokořil se a nechal se tupit tvým tvorem. Tak miloval své, že za ně položil i svůj život, a tak člověka vysvobodil z jeho hříchu pýchy. On, skutečný Bůh, se pro naši spásu stal člověkem. Člověk však neustále bojuje se svým hříchem, kterým je touha být sám sobě pánem, být sám sobě dárce života. Ty ale chceš každého člověka zachránit. Zveš jej tedy, aby měl na tomto tvém pokoření se podíl, aby se tak každý mohl stát skutečným člověkem. K tomuto úkolu zveš i Martina. Probouzej v něm neustále Ducha moudrosti, který mu bude dávat poznávat, že se může stát skutečným člověkem a tvým knězem jen v tobě. Dávej mu sílu neustále se menšit a dávat ve svém těle a ve svém životě prostor tobě. Zbavuj ho všeho, co je jeho a co propadá zániku. Naplňuj ho dary a životem věčným, aby se tak stával skutečným odleskem věčného a milujícího Boha. O to Tě prosíme skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť On s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

Smíření a svatost

(devátý den – 24.6.)

Text k rozjímání: Jer 31,31-34; Ez 36,23-28

Hle, blíží se dni – praví Hospodin - kdy sjednám s Izraelovým a Judovým domem novou smlouvu: ne jako byla smlouva, kterou jsem sjednal s jejich otci, když jsem je vzal za ruku, abych je vyvedl z egyptské země; smlouva, kterou zrušili, ačkoli já jsem byl jejich pánem - praví Hospodin. Taková bude smlouva, kterou sjednám s Izraelovým domem po těch dnech - praví Hospodin: Vložím svůj zákon do jejich nitra, napíšu jim ho do srdce, budu jim Bohem a oni budou mým lidem! Nebude již učit druh druhá, bratr bratra: „Poznej Hospodina!“ Neboť mě poznají všichni od nejmenšího do největšího - praví Hospodin. Jejich nepravosti jim odpustím a na jejich hřích už nevzpomenu.

Tak praví Hospodin: „Posvětim své veliké jméno, znesvěcené mezi národy. Vy jste ho mezi nimi znesvětili! Tu poznají národy, že já jsem Hospodin - praví Pán, Hospodin - až na vás před jejich očima dokážu, že jsem svatý! Vezmu vás z národů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do vaší vlasti. Pokropím vás očistnou vodou a budete čisti od všech svých nečistot, očistím vás od všech vašich model. Dám vám nové srdce, vložím do vás nového ducha, odejmu z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím do vás svého ducha a způsobím, že budete žít podle mých zákonů, zachovávat má přikázání a plnit je. Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, budete mým lidem a já budu vašim Bohem.“

Primiční mše svatá slavená 26.6.2011 v kostele sv. Ludmily bude spojena s možností získat plnomocné odpustky. Jedním z předpokladů přijetí těchto odpustků je přijetí svátosti smíření. Kdo přistoupí ke svátosti smíření tento den, může si po svátosti smíření přečíst tento úryvek:

Ex 14,15-15,20

Hospodin pravil Mojžíšovi: „Co ke mně křičíš? Poruč synům Izraele, ať táhnou dál! A ty zdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozděl ho, aby synové Izraele mohli jít středem moře po souši. A já zatvrdím srdce Egyptanů, takže půjdou za nimi. Ukážu svou moc na faraónovi, na celém jeho vojsku, na jeho vozech a jezdcích, aby Egyptané poznali, že já jsem Hospodin, když ukážu svou moc na faraónovi, na jeho vozech a jezdcích.“ Boží anděl, který šel před táborem Izraelitů, změnil místo a šel za nimi. Také oblačný sloup změnil místo a položil se za ně. Přišel tak mezi tábor Egyptanů a mezi tábor Izraelitů. Byla tma a mlha. Tak přešla noc a po celou noc se jedni nepřiblížili k druhým. Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře a Hospodin hnal moře prudkým žhavým větrem po celou noc zpět a moře vysušil. Vody se rozdělily a voda stála jako zeď po pravici i po levici, takže synové Izraele šli středem moře po souši. Egyptané je následovali. Všichni faraónovi koně, jeho vozy a jezdci šli za nimi středem moře. Když nadešla doba ranní hlídky, pohleděl Hospodin z ohnivého a oblačného sloupu na tábor Egyptanů a způsobil zmatek v jejich táboře; zadrhl jim kola u vozů, takže mohli pokračovat v jízdě jen s velkými obtížemi. Proto Egyptané křičeli: „Utečme před Izraelem, vždyť Hospodin bojuje za ně proti Egyptanům!“ Hospodin nařídil Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku nad moře, aby se vody vrátily na Egyptany, na jejich vozy i jezdce!“ Když tedy Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře, moře se vrátilo časně zrána na své původní místo. Egyptané prchali proti němu a Hospodin je vrhl doprostřed moře. Vody se valily nazpět a zaplavily vozy i jezdce a celé faraónovo vojsko, které se hnalo za nimi do moře, a nezbyl z nich ani jeden. Synové Izraele však prošli středem moře po souši a voda jim stála jako zeď po pravici i po levici. Tak Hospodin vysvobodil v ten den Izraelity z moci Egyptanů a Izraelité viděli mrtvé Egyptany na mořském břehu a pocítili mocnou ruku, kterou Hospodin zasáhl proti Egyptanům. Lid se bál Hospodina a věřil jemu i jeho služebníku Mojžíšovi. Tehdy zazpíval Mojžíš se syny Izraele tuto píseň Hospodinu.

Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený, - koně i jezdce svrhl do moře. - Hospodin je má síla, jej opěvuji, - stal se mou spásou. - On je můj Bůh, a já ho chválím, - Bůh mého otce, a já ho oslavuji. *

Hospodin je hrdina ve válce, - jeho jméno je Hospodin. - Faraónovy vozy a jeho vojsko svrhl do moře, - výkvět jeho reků byl potopen v Rákosovém moři. *

Hlubiny je přikryly, - zřítily se do propasti jako kámen. - Tvá pravice, Hospodine, ukazuje svou moc a sílu, - tvá pravice, Hospodine, drtí nepřátele. *

Přivedeš a zasadíš svůj lid na hoře, na svém vlastnictví, - na místě, kde si, Hospodine, buduješ své sídlo, - ve svatyni, Pane, kterou vystavěly tvé ruce. - Hospodin bude kralovat navěky a navždy. *

Modlitba:

Bože, ty jediný jsi svatý. Každého člověka zveš, aby na této tvé svatosti měl podíl. V dnešní den tě chceme prosit zvláště za tvého služebníka Martina, který zítra přijme kněžské svěcení. Očisti ho od všech jeho hříchů. Dej, ať je svatým knězem! Učiň z něj svůj svatý chrám, člověka, který bude světu odhalovat tvou pravou laskavou tvář. Kéž dokáže překonat každé pokušení a prožívat svůj život v živém společenství s tebou. Kéž na svém životě dokáže tomuto světu zvěstovat, jak nádherné je žít svůj život v tvé přítomnosti. Neboť ty, třikrát svatý Bože, žiješ a kraluješ, po všechny věky věků. Amen.

Povolání

(desátý den – 25.6.)

Text k rozjímání: Mt,14,22-33; Lk 9,57-62

Když Ježíš nasýtil zástupy, hned potom přiměl učedníky, aby vstoupili na loď a jeli před ním na druhý břeh, než on rozpustí zástupy. Když zástupy rozpustil, vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Nastal už večer, a byl tam sám. Zatím byla loď už daleko od břehu a vlny jí zmítaly, protože vanul vítr proti nim. K ránu šel Ježíš k nim a kráčel po moři. Když ho (učedníci) uviděli kráčet po moři, zděsili se, neboť mysleli, že je to přízrak, a strachem začali křičet. Ježíš však na ně hned promluvil: „Vzmužte se! To jsem já, nebojte se!“ Petr mu odpověděl: „Pane, když jsi to ty, rozkaž, ať přijdu k tobě po vodě.“ A on řekl: „Pojď!“ Petr vystoupil z lodi, kráčel po vodě a šel k Ježíšovi. Zpozoroval však silný vítr a dostal strach. Začal tonout a vykřikl: „Pane, zachraň mě!“ Ježíš hned vztáhl ruku, zachytil ho a řekl mu: „Malověrný, proč jsi pochyboval?“ Pak vstoupili na loď a vítr přestal. Ti, kdo byli na lodi, se mu klaněli a říkali: „Jsi opravdu Boží syn.“

Když Ježíš a jeho učedníci šli (do Jeruzaléma), cestou mu někdo řekl: „Půjdu za tebou všude, kam půjdeš.“ Ježíš mu však odpověděl: „Lišky mají doupata a nebeští ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu položil.“ Jiného zase vybídl: „Pojď za mnou!“ On však řekl: „Pane, dovol mi, abych napřed šel pochovat svého otce.“ Odpověděl mu: „Nech, ať mrtví pochovávají své mrtvé. Ale ty jdi a zvěstuj Boží království!“ A ještě jiný řekl: „Půjdu za tebou, Pane, jen mi dovol, abych se napřed rozloučil doma s rodinou.“ Ježíš mu však odpověděl: „Žádný, kdo položil ruku na pluh a ohlíží se za sebe, není způsobilý pro Boží království.“